

دوره نهم نقلیه

جلسه ۴۰

صورت مشروح

مذاکرات مجلس

(بدون مذاکرات لیل از دستور)

۲۰ بهرماه ۱۳۱۲ - ۲۱ جمادی الاخری ۱۳۵۲

شماره مسلسل : ۵۸۴

قیمت اشتراك { سالانه ۲۰ ریال
داخلي ۱۰۰ ریال } خارجي ۱۰۰ ریال
يك شماره : دو ریال

مطبوعه مجلس

مذاکرات مجلس

صورت مشروح مجلس روز پنجشنبه ۲۰ مهر ماه ۱۳۱۲ # (۲۱ جمادی الاخری ۱۳۵۲)

فهرست مذاکرات

۱ (تصویب صورت مجلس)
۲ (انتخاب کمیته‌های نه گانه)

۱ (تصویب صورت مجلس)
۲ (انتخاب کمیته‌های نه گانه)

(مجلس يك ساعت و نیم قبل از ظهر بریاست آقای دادگر تشکیل گردید)

صورت مجلس روز یکشنبه ۱۶ مهر ماه را آقای مؤید احدی (منشی) فرالت نمودند ##

(اقتراع بعمل آمده آقایان: فرحی - حاج غلامحسین ملک
دکتر قزل‌باغ - دکتر سنگ - ملک‌زاده آملی انتخاب
گردیدند)

۱ - تصویب صورت مجلس

رئیس - آقای میرزائی
میرزائی - قبل از دستور

رئیس - از طرف هیئت رئیسه هم آقای مژدهی
را بنده مأمور مراقبت این کار می‌کنم. شروع می‌شود
بانتخاب کمیسیونها: انتخاب کمیسیون عدلیه. عده اعضاء
کمیسیون هیجده نفر. عده حاضر در موقع اعلام رأی
نود و شش نفر

رئیس - در صورت مجلس نظری نیست؟ (اظهاری
نشد) صورت مجلس تصویب شد

۲ - انتخاب کمیسیونهای نه گانه

رئیس - آقای میرزائی بما اجازه بدهید که کمیسیونها
را انتخاب کنیم بلافاصله پس از انتخاب کمیسیونها به آقا
مجال بدهیم صحبت فرمایند (صحیح است) شروع
میکنیم بانتخاب کمیسیونها. بدو پنج نفر برای نظارت
کمیسیونها انتخاب میکنیم

(اخذ آراء بعمل آمد)

رئیس - شروع میشود بانتخاب کمیسیون فوائین

(مطابق ماده ۵۰ از مد ۱۳۰۵)

عین مذاکرات مشروح چهل و نهمین جلسه از دوره نهم تقنینیه

دایرة نند نویسی و تحریر صورت مجلس

اساسی غالبین جلسه گذشته که ضمن صورت مجلس خوانده شده

فائین بر اجازه - آقایان: جبری - دکتر امیر اعلم - افشار - فرشی - نقی‌الاسلامی - کازرونیان - افغنی - اجندیاری - امامی خوئی
حیی - امیر تیمور - یونس آقا و عاب زاده - آقا رضا مهدوی - شریعت زاده - چایچی - کورس - عمراز - هدایت - پارسا - یان ماکو
دکتر شیخ
در آمد گانوی اجازه - آقایان: ملک مدنی - اسدی - یان - مسعود تاجی - حاج تقی آقا و عاب زاده - منصف - فوام - فراگزی
مسعودی

در یکسال این فرض را پرداخت کنند عوض یکسال خوب است این جا ذکر شود در ظرف مدت مناسب اصل و فرع فرضه را رد نماید مدت مناسب را خودشان با بانک ملی مذاکره میکنند ممکن است يك محلی در یکسال بتواند قرض خودش را پرداخت کند و يك محل تواند و حالا اگر ماد قانون مقید کنیم ممکن است يك محلی تواند قرض خودش را پرداخت کند آنوقت مجبور باشد آن غله که تهیه کرده قیمت ارزان بفروشد و بعد جریان خسارتش را از قیمت نان بکند و این مسئله خوب نیست

وزیر داخله - علت این که یکسال را مقید کردیم برای این بود که بدهیه‌ها مکلف باشند که در مدت معینی قرض خودشان را نادیه کنند و یکی هم این موضوع که چون قرض و استقراض است باید قرض دهنده راهم فکر کرد او پیش از این مدت قرض نمیدهد البته در يك جایی در یکسال اگر مقتضی شد که تجدید کنیم البته با بانک نرمی میدهم که دومرتبه تجدید اعتبار شود این اشکالی ندارد.

رئیس - آقای کاشف

کاشف - بنده در این قسمت لازم دیدم عرایض را عرض برسانم که اگر در يك محلی بنا بشود غله تهیه شود اسباب زحمت برای محلهای دیگر نشود البته تشخیص این محل هم با وزارت داخله است اگر چه ممکن است يك فرمانت هائی بکند و طول بکشد و نتیجه مطلوبه کمتر بدست بیاورد ولی بطبعه بنده شاید این فکر را کرده باشند که بجز این که اختیار ببلدیه‌های محل داده شود در موقع حاصل یا همان موقع که گندم بدست می آید حداقل این است که حکومت محل با توافق نظر رئیس بلده اول کاری که میکند از حمل جنس به سایر نقاط جلوگیری میکند خود این جلوگیری سبب می شود که گران می شود و نقاط دیگری هم که احتیاج دارند و معمولاً همیشه از نقاط دیگری گندم می آورند بزحمت می افتد که این که طهران البته مرض آقایان رسیده است که پیش از آنکس صرف خودش را ندارد و همیشه باید در حدود هشتاد، نود هزار خروار گندم از خارج بیاورد این جلوگیری می شود و تا رسیدگی

یکی از وظایف بلده همین است بجمد افه غالباً خوبی محصول طوری بود که دخالت بلده‌ها را الزام و اجبار نیس کرد حالاهم در غالب نقاط طوری نیست که بلده‌ها محتاج باشند با وضعیت طوری باشد که بلده‌ها مجبور باشند دخالت کنند ولی بعضی از نقاط هست که بواسطه این که محصول صدمه دیده یا خسارت رسیده ممکن است اسباب و حشنی باشد و برای اینکه اهالی در مضیقه نباشند بلده نان آنجا را تأمین می کند و مقصود از تأمین ارزاق هم این است که طوری باشد که قیمت جنس يك وضع معینی ثابت بماند بطور حد وسط و طوری هم فراوان باشد که در دسترس عموم باشد. اینکه آقای کاشف تذکر دادند که بایستی از صدور جنس جلوگیری شود البته صدور جنس از جاهائی می شود که خودشان احتیاج ندارند و این هم به نفع مالکین است و اگر چنانچه بديك جایی بقدری جنس زیاد باشد که از قیمت عادله پایین تر باشد خود این اسباب تنگدستی می شود باید از این جا بخرند و بپردازند به قاطعی که گندم کم است. البته تشخیص این با خود دولت و بلده است که بدانند کجا زیاد است از آنجا بخرند و بپردازند جایی که کم است. اما موضوع دخالت بلده‌ها در کمیسیون بودجه مورد مذاکره شد منظور دولت این نیست که بلده‌ها دخالت مستقیم در امر ارزاق بکنند منظور این است که يك جنس ذخیره بلده تهیه کند که اسباب اطمینان خاطر مردم باشد تا اگر چنانچه مخترکین خواستند از موقع و وقت سوء استفاده کنند و بواسطه کمی جنس بخواهند قیمت جنس را بالا ببرند بلده يك مقداری جنس ذخیره داشته باشد و آنها را ببلد قیمتى بفروشد و نویگذارد يك تنگی پیش بیاید یا مردم در مضیقه وقتند منظور این نیست که بلده‌ها قیمت نان را در دست بگیرند یا در امر جنس دخالت زیاد کنند در کمیسیون بودجه قرار شد که آقای وزیر داخله ضمن دستورالشان مشروحاً دستور بدهند برای تأمین نظریه. بنابراین این یکی از بهترین اقداماتی است که دولت در نظر گرفته یعنی وزارت داخله مسئول این کار شده که قبلاً در جاهائی که محصول خوب نیست و ممکن است اهالی در مضیقه ارزاقی باشند بلده‌ها يك ذخیره حاضر

داشته باشند که راحت کند خیال مردم را دیگر این که آقای مؤیدی احمدی و کاشف فرمودند موضوع مبلغ بود. که این مبلغ کافی نیست. اولاً مقصود این نیست که تمام محصول و ارزاق مملکت را با این دوست و پنجاه هزار تومان اداره و تأمین کنند. منظور این نیست که ارزاق تمام شهرها را بلده‌ها بدهند. منظور این است که يك مقداری جنس برای ذخیره بلده‌ها داشته باشند که جلوگیری کند از سوء استفاده مخترکین و يك طلب دیگر این که در قانون بانک ملی و قانون بلده‌ها هست که اگر بلده‌ها احتیاجی پیدا کنند به بانک می تواند عامل يك نك عوایدشان را از بانک ملی استقراض کنند حالاً فرضاً برای شهر کرمان یا زنجان یا هر جا اگر بیشتر از این مبلغ لازم شود به وجه آن قانون نمی تواند از این جهت قانون می خواهد این اجازه ببلده است که بانک ملی بتواند بیشتر قرض بدهد یعنی از نك عایدات بیشتر بدهد اگر بخواهند از جای دیگر از بانک دیگری استقراض کنند محتاج با اجازه مجلس نیست یعنی احتیاجاتشان را برای خرید جنس بدون اجازه مجلس از جای دیگر ممکن است تحصیل کنند فقط این اجازه نسبت به بانک ملی است چون بر طبق قانون تصریح دارد که از نك عواید هر محل نمی تواند بیشتر بانک ملی قرض بدهد از این جهت اجازه خواستند و این یکی از لواحق بسیار خوب است چیزی از نمایندگان - صحیح است. مذاکرات کافی است

رئیس - آقای طهرانی

طهرانی - عرض کنم اگر آقایان اجازه بدهند بنده يك تذکرانی راجع باین موضوع داشتم میخواستم عرض کنم (جمعی از نمایندگان - بفرماید) البته هیچکس منکر نیست که از نقطه نظر تأمین ارزاق عمومی يك قانونی باید باشد و يك وضعیتی بشود که مردم راحت باشند ولی بنده می خواستم آقای وزیر داخله را متوجه کنم این که بلده‌ها اختیار دارند که ارزاقی تهیه بکنند در جاهائی که کم است. اصلاً طرف تهیه این ارزاق چیست و چه جور است؟ این نك را البته باید در نظر گرفت همینطوری که در موقع ارزاقی گندم و جنس ذارع و فلاح گندم را خالی میکند و دور ریخته از این میرد در موقعی هم که خدا نکرده يك

سخنی پیدا شد چه جور بلده از این مالک می خواهد گندم بخرد و نرخ معین کند. مالک را مجبور می کند و جنس را ازش بگیرد نان تهیه می کند و میدهد مردم را طرزش چه جور است؟ اجازه بدهید مطلب روشن شود. بنده منظوری ندارم. يك مدتی بنده در خارج در ترکیه بودم. بلده نان تهیه میکرد بنی نان و ارزاق برای تمام شهر تهیه میکرد با يك قیمت معینی. و می گفت من نان را يك من يك قران مثلاً میدهم. البته این يك نان خیلی خوبی نبود يك دکان هائی بود می چختند و عموماً می رفتند می خریدند يك من يك قران ولی باقی طبقات مردم آزاد بودند و نان از يك من يك تومان هفت قران هفت قران فروش می رسید تا يك من يك قران. يك کسی می خواست نان خاص و خالص بخورد البته گرانتر می خرید ولی ارزاق عمومی را بلده طوری تهیه کرده بود که کسی گرسنه نمی ماند ولی البته آن نانی که بلده تهیه کرده بود يك من يك قران میداد نان خیلی خوب نبود. نان خوراکی بود خوب بود ولی طوری نبود که فرض بفرمایند کسانی که می خواستند نان خیلی خوب بخورند از آن می خریدند. ولی بلده اقدامات خودش را میکند. جنس تهیه میکند يك دکان هائی تنظیم میکند و مردم می گوید آقا نان را يك من يك قران سی شاهی دو قران بخرید. سایر مردم هم آزاد بخرید و فروش هستند که هر چه بکنند. این البته خیلی خوب است. يك وقت این است که بلده مردم را مجبور می کند و يك نرخ برای گندم میگذارد در محل فرضاً گندم خرواری هفت تومان است فراهم مجبور میکنند هر کس پنج من ده من يك من بکند بخرود گندم دارد و آورد بدهد و از قرار خرواری هفت تومان ده تومان پول بگیرد این خوب نیست. برای این که ما باید مردم همه چیز را در نظر بگیریم زندگانی را در نظر بگیریم وقتی که ما زندگانی را در نظر بگیریم مالک یا فلاح یا زارع فرق نمیکند قدر را باید بخرسیری هفتصد دینار این باید يك خروار گندمش را به قیمتش بپروشد که بتواند قدر بخرد و زندگانش را تهیه کند مانسی توانیم تمام فشار را بریم روی این قسمت که زارع یا مالک بگویم که نوحماً باید گندم را خرواری پانزده تومان مثلاً بفروشی ولی اگر يك ذرع جلوار خواستی

باید پنج قران بخری. این عادل نمی شود. بنده مخصوصاً این را خدمتشان عرض میکنم اگر دقت بفرمایند ملاحظه خواهید فرمود که اینطور است. و تصدیق بفرمایند که اکثر مالکین و زارعین ترك کرده و دیگر زراعت نمیکنند و از جفتشان کم کرده اند. برای این که اگر يك وقتی تنگی پیش بیاید (که هیچکس راضی نیست) نوبت سرشان میزند و جنشان را ازشان میگیرند. ولی وقتی هم کتابش و فراوانی باشد که جنس را باید خالک بکند و از دست برود البته با این ترتیب زارع از میان میرود و چیزی برایش باقی نمی ماند درست است گندم را بلده از خارج تهیه میکند و وارد میکند و چنانکه گفته شد از سیستان برای کرمان برای قاط دیگر جاهائی که گندم زیاد است میبرد برای جاهائی که نیست ولی خوب است که این گندم را قیمتی که تمام شده نان بکنند مردم بفروشند بهر صورت بکطوری بشود که چون بلده های و لایات غیر از مرکز است در مرکز هیئت دولت هست خود بلده مواظب است مقامات عالی هستند مراقب هستند ولی جاهای دیگر جاهای دور دست خیلی مشکل است نظارت نامه کردن که مردم ندی نشود اینها تذکرانی بود که بنده عرض کردم خدمتشان و يك پیشنهادی هم تقدیم کردم

ولیر داخله - منظور از این لایحه این نبود که بلده های و لایات امور خبازخانه ها را در دست بگیرند فقط يك پیش بینی است که از طرف دولت می شود همان طوری که آقای طهرانی دلسوزی فرمودند نسبت بزراع و مالک خوب است نسبت به نان خورها هم دلسوزی بکنند که آن زارع مثل ایام گذشته که دیدیم گندمی را که باید ده تومان بفروشد چهل تومان پنجاه تومان فروشد و اینهم که تذکر دادند در مرکز دقت می شود و مقامات عالی هم هست اینرا هم میخواستیم عرض کنیم که توجه مقامات عالی مملکت نسبت به تمام مملکت یکسان است و همه جا منظور نظرشان هست (صحیح است)

رئیس - پیشنهاد آقای طهرانی فرات می شود. پیشنهاد میکنم بصره ذیل آخر ماده واحده اضافه شود: بلده ها مکلفند گندم هر محل را به قیمت عادلانه آن محل

خریداری نمایند و گندمی که از خارج تهیه و وارد میکنند قیمت تمام شده بفروش برسانند

رئیس - آقای طهرانی

طهرانی - عرض کنم که بنده مقصودم همان عرابی بود که مردم با زهم تکرار میکنم البته در هر محل گندم را به قیمت عادلانه بلده باید بخرد و آن را نان بکند و مردم بدهد و اگر بخواهد يك نرخ معین کند که آقا باید خرواری ده تومان بفروشی و مردم را مجبور کند که اینطور بفروشند البته این روا نیست و عادلانه نیست. بله آقای دکتر طهرانی فرمودند که محکومین احتکار میکنند آن موفقی که احتکار موضوع داشت گذشت حالا امروز محکومین است نه قدرت احتکار

دشمنی - دوباره این پیشنهاد را بخوانند. (پیشنهاد نائباً قرائت شد)

دکتر طهرانی - اولاً این منظوری که آقای طهرانی پیشنهاد کرده اند عملاً حاصل است زیرا اگر بلده بخواهد گندم را به قیمت کمتری بخرد کسی که نمی دهد (بعضی از نمایندگان - میگیرند) کسی نمیدهد مگر بلده می تواند بزور گندم از کسی بخرد؟! نمیتواند. اما راجع بفروش جنس اگر چنانچه ارزاق وافر است که مال بلده را اصلاح کسی نمیکند. برای چه هر قیمتی که تمام شده ۱۰ مردم مگر مجبورند که به قیمتی برای بلده تمام شده بخرند؟! اگر شش ماه گذشت و حاصل خوب شد دیگر برای چه مردم مجبور باشند گندم گران بخرند این قید درست برخلاف منظور آقای طهرانی است ما اینها را در کمیسیون مفصل مذاکره کردیم این عرضه و تقاضا است بلده يك گندمی میبرد خرواری مثلاً هجده تومان این گندم هست برای اینکه اگر گندم قیمتش شد خرواری سی تومان بلده بدهد بیست تومان ولی اگر گندم شد دوازده تومان مردم نباید مجبور باشند بخرند هجده تومان. این برخلاف منظور آقای طهرانی است

للمر - پیشنهاد را بجزیه کنید

رئیس - در پیشنهاد دیگری هم رسیده است فرات میشود:

پیشنهاد آقای اعتبار:

پیشنهاد میکنم بصره - بلده ها نرخ جنس ایشاعی را با استحضار کمیسیون بلدی تعیین و ایشاع خواهند کرد

رئیس - آقای اعتبار

اعتبار - عرض کنم که بنده اساساً با بیانات رفیق محترم خودم آقای طهرانی موافق بودم و این پیشنهاد را عرض کردم برای اینکه وقتی پیدا کنم عراضم را عرض کنم میفرمایند جنس قیمتش چیست و چه بکنیم آن قسمت هائی که ما همیشه از آن فرار میکردیم دو مرتبه تکرار می شود جنس در هذه السنة بحدی خلی خوب است و فشار و مضیقه نیست و این يك احتیاطی است که میکنند که بلده ها يك پیش بینی هائی کرده باشند که اگر در يك نقطه بخصوص يك عسر و حرجی پیدا شد يك اعتبارانی داشته باشند جنس تهیه بکنند این لایحه را پیشنهاد کرده اند باین جهت بنده تصور میکنم این پیشنهادها هیچکدام مورد ندارد و همان لایحه دولت را آقایان موافقت بفرمایند و هر وقت دیدید که ما مداخله میکنیم عکس منظور و مقصود را انجام خواهیم داد. بنده پیشنهاد خودم را استرداد میکنم

رئیس - يك پیشنهاد دیگری هم رسیده است فرات میکنیم **پیشنهاد آقای کاشف**

بصره ذیل را پیشنهاد مینماید: حکام و بلده ها حق ندارند قبل از تشخیص وزارت داخله از صدور مواد ارزاقی از محل خود جلوگیری نمایند

رئیس - آقای کاشف

کاشف - نظر بنده این است که اغلب اتفاق می افتد قبل از اینکه کاملاً مشخص بشود يك محلی کسر دارد یا ندارد صرف نظر از گندم سایر چیزها هم همین طور است اغلب در مورد روغن و سایر چیزها همین اشکال هست قبل از اینکه وزارت داخله تشخیص بدهد ابتدا بساکن آقایان صدور جنس را از آن محل غدغن میکنند که باعث مضیقه سایر نقاط بشود

وزیر داخله - اگر مقصود آقای کاشف راجع به صادرات خارج از مملکت است که بهیچوجه جلوگیری از صدور

بخارج از هیچ جنسی جعل نیامده است حتی راجع به
دوغن هم اشاره کردند يك اشکالاتی در این باب اطلاع
تجارت کرمانشاه کرده بود بنده دستور دادم که ممانعت
نکنند برای اینکه صادرات است ولی راجع به حمل جنس
در داخله مملکت هم در این باب بطوری که بنده اطلاع
دارم در هیچ قسمت از خاک ایران ممانعتی نشده است
(صحیح است)

رئیس - خوب حالا پیشنهاد آقای طهرانی را آقای
دوستان میخوانند تجزیه کنند کجا پیش را تجزیه کنند
طهرانی - بنده استدعا میکنم بکدام وجه دیگر قرائت شود
(پیشنهاد آقای طهرانی ناگفته قرائت شد)

بلدیه‌ها مکلفند کدام مرحله را بقیمت عادلانه آن محل
خریداری نمایند
انجمن - همین قسمت خوب است
تجه پیشنهاد:

و گدیمی که از خارج تهیه و وارد میکنند قیمت تمام شده
فروش برسانند
بعضی از نمایندگان - این جزء آخر صحیح نیست جزء
اولش صحیح است

ولیر داخله - توضیحاً بنده عرض میکنم منظور دولت
این نیست که وارد این قضیه بشود مقصود این است که
ارزاق بهمان قیمتی که تمام میشود فروخته خواهد شد
و تصور میکنم این نضره زاید باشد

دکتر طاهری - اگر بخواهند این قسمت اول
را بطوری که نوشته شده رای بگیرند لازم است این است
که بلدیه‌ها مجبور باشند تمام گندم‌ها را بقیمت عادلانه
بخزند بدین صورتیکه بلدیه کاری بکند که نان در ضمیمه
غذایی کرده است میخواهد کاری بکند که نان در ضمیمه
نقته اجازه بگیرد که چهار من گندم بخرد اینقدر ضمیمه
و اشکالاتی ندارد اگر لازم داشته باشد بخرد. ممکن
است این کلمه را اضافه کنند که بلدیه‌ها در صورت احتیاج
اگر بخواهند جنسی بخزند مطابق قیمت عادلانه بخزند
(صحیح است)

دوستان - منظور آقای طهرانی هم همین است

چون این اتفاق می افتد که در بعضی جاها اول منع
می کنند بعد معلوم می شود که احتیاج هم نداشتند باین
جهت بنده این پیشنهاد را کردم و اگر قول بدهند که این
کار نخواهد شد بنده پیشنهاد خودم را استرداد میکنم

مخبر - این بر طبق قانون بلدیه و نظامنامه که
تصویب کمیسیون داخله مجلس رسیده است بلدیه‌ها يك
وظایف معینی دارند و تأمین ارزاق شهر تصریح است که
با بلدیه است مراقبت اینکه ارزاق چطور باید صادر بشود
پانصد تأمین میکنند کافی است پانصد مستقلاً با خود
بلدیه است یعنی با خود شهر است یعنی انجمن بلدیه و
اداره بلدیه روی هم رفته این بلدیه است وظیفه اش این
است که اگر در يك شهری انجمن و بلدیه و حاکم
تشخیص داد که فلان جنس را فلان شهر مقتضی نیست
برند چه مانع دارد بعد هم بوزارت داخله اطلاع بدهند
که ما این کار را کردیم ولی اگر چنانچه بخواهیم این
کار را اصلاً موکول به تشخیص وزارت داخله بکنیم
وزارت داخله اطلاع مستقیمی ندارد اصلاً مسئول این
این کار خود بلدیه‌ها هستند و عقیده بنده این است که
آقای کاشف مقتضی است پیشنهادشان را مسترد کنند زیرا
که انجمن بلدیه و اداره بلدیه و حکومت محل جمعاً
اگر تصویب کرده‌اند که يك جنسی نباید از يك شهری
بیرون برود نباید برود (صحیح است)

رئیس - آقایانیکه پیشنهاد آقای کاشف را قابل توجه
میدانند قیام فرمایند
(عده کمی قیام نمودند)

رئیس - قابل توجه نشد. رای میکنم به ماده
واحد با ورقه موافقت ورقه سفید خواهند داد
(اخذ و شماره آراء بعمل آمده ۷۵ ورقه سفید دادند)
رئیس - عده حاضر در موقع اعلام رای ۹۳ با کثرت
۷۵ رأی تصویب شد

۴ - موقع و دستور جلسه بعد - ختم جلسه |
رئیس - از آقایانیکه بقره برای استخراج آراء کتبیه‌ها
انتخاب شده‌اند تنی میکنم صبح شنبه که وقت معین شده
است تشریف بیاورند و آراء را استخراج کنند که
کمیسیونها برای کار کردن مهیا باشند. جلسه آینده یکشنبه
۲۳ مهرماه

روحی - بنده عقیده ام این است که تا روز شنبه
تمام نمی شود خوب است جلسه را سه شنبه معین فرمائید
که بطور تحقیق کمیسیونها حاضر باشند

رئیس - اجزای فرماید - حلال عرض میکنم اولاً صحیح
است تا کمیسیونها انتخاباتشان تمام نشده و هیئت عامله
خود را انتخاب نکنند ما نمیتوانیم کار بکنیم ولی کمیسیون
بودجه از این قاعده بر کار است و آماده است و مضموماً
دولت هم به بنده تذکر دادند که احتیاجاتی دارند

روحی - بسیار خوب اگر کار باشد عرض ندارم.

رئیس - جلسه آینده روز یکشنبه ۲۳ مهر ماه سه
ساعت قبل از ظهر دستور لوایح موجوده
(مجلس مفادین ظهر ختم شد)
رئیس مجلس شورای ملی - دادگر

اسامی رأی دهندگان - آقایان: مؤید احمدی - نازی - شیرازی - درویشی - حاج تقی آقا وهاب زاده - دکتر ملک زاده
اورنگ - مرآت‌مقدیری - مولوی - نوبخت - میرزا حسن - حاج غلامحسین ملک - مزدهی - روحی - دکتر بهرامی - احمد - بهرامخان - آکینین
ملک زاده آملی - دکتر طاهری - احمدی - دهستانی - شریفی - صفاری - هزارجریبی - اعتبار - دبستانی - اقبال - مجدذبتانی - دکتر سنگ
دیر سهرابی - میرزا عابدخان وکیل - محبت - حسنعلی میرزا دولت‌شاهی - میرزائی - دابور - دکتر بهیمی - دکتر احتشام - بلطاسی - دکتر لقمان
سید محمد تقی طباطبائی - ناصری - سید کاظم یزدی - میرزا موسی خان مرآت - تربیت - مصمم سنگ - امیر ابراهیمی - عراقی - مختار - اسکندری
مصطفی جهانشاهی - یزدی - شاهرودی - دفتر - قزوینی - عدل - ملک مدنی - طباطبائی دیا - فیهی - جرجانی - مخیر فرزند - وهبری
لاریجانی - نواب یزدی - خواجوی - بهدم - بقوانی - منف - مؤید شیرازی - طهرانی - کاررونی - پورحربیب - هدایت - طابلس خان
دکتر ادهم

قانون

اجازه قرضه به بلدیہ‌های ولایات برای تأمین اذواق عمومی

ماده واحده - بلدیہ‌های ولایات که بر حسب تشخیص وزارت داخله برای تأمین اذواق و تهیه جنس بطور قطع محتاج به کمک مالی باشند مجازند منحصراً برای منظور فوق در هذه السفہ از بانک ملی علاوه از میزان مقرر در تبصره ماده ۶ قانون تأسیس بانک ملی مصوب ۱۴ اردیبهشت ۱۳۰۶ استراض کرده و در ظرف مدتی که از یکسال تجاوز نکند اصل و فرع قرضه را رد نمایند. وزارت داخله مکلف است نظارت کند که مجموع قرضه‌های مزبور از میزان دو میلیون و پانصد هزار ریال در سال تجاوز نموده و فقط به مصرف تهیه جنس برسد و مرتباً استهلاك گردد.

این قانون که مشتمل بر یک ماده است در جلسه بیستم مهرماه یکهزار و سیصد و دوازده شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید

رئیس مجلس شورای ملی - دادگر